

Willem Friedrich schrijft jubileumboek over transportbedrijf

Bij K en D 'mozzen ze wat doun'

Van een onzer verslaggevers

■ **BEERTA** – Jan Plat moest ooit een vijftig korven turf bij een oude dame afleveren. De mevrouw schoot bij binnenkomst van de eerste korf achter een gordijn, waar de 'kakdoos' was. Ze bleef daar maar zitten terwijl de ene na de andere korf het huis werd binnengedragen. Later bleek dat de dame door een gleuf in het gordijn de korven had zitten tellen, zo slecht van vertrouwen was ze.

Jan Plat was toen werknemer van Koning en Drenth en speelt een rol in het jubileumboek, dat Willem Friedrich over het vermaarde transportbedrijf uit Beerta heeft geschreven. '50 jaar K en D' heet het boek, het toont hoe je met hard werken een eind kunt komen.

Friedrich dook al eerder in het industriële verleden van het Oldambt. Zo schreef hij het boek over de geschiedenis van de kartonfabriek Triton in Nieuweschans. Hij moest voor die klus terug naar de negentiende eeuw. Zijn jongste boek begint in 1951 als Hendrik Drenth, beter bekend als Klein Drenth, in Beerta een brandstofhandel en één vrachtwagen koopt. Een Finsterwolder, die in Beerta aan iets nieuws be-

▲ Het rode Bedfordje waarmee Klein Drenth zijn triomftocht in 1951 begon.

Foto: DCGD

gint. Die eerste auto, een drietonner Bedford, staat in het boek afgebeeld. Klein bouwt het bedrijf met zijn vrouw Miene Koning langzaam op, betrekt er familieleden bij en neemt zijn eerste personeel aan. Friedrich wijdt de eerste hoofdstukken aan beiden en vertelt zo hoe de firma groter en groter werd en in 1986 uiteindelijk uit het hart van het dorp Beerta naar het huidige terrein aan de Ulsderweg verhuisde. Klein komt vele malen aan het woord en hij maakt de

indruk een harde werker te zijn geweest maar ook veel van zijn werknemers te hebben gevraagd. „Ik kon gain mens stoan zain, ze mozzen wat doun”, vertelt hij.

Hij kon en kan gerust zijn: de chauffeurs en overige personeelsleden doen veel. Friedrich beschrijft in verschillende hoofdstukken de activiteiten van K en D. Het transport van potgrond, het rijden van en naar de grasdrogerij Oldambt in Oostwold. Die grasdrogerij krijgt een speciaal hoofdstuk,

de band met de Beertster firma is hecht.

De band van de meer dan vijftig werknemers van K en D met hun bedrijf is ook hecht. Veel personeelsleden verdienen er vele jaren hun brood. Friedrich laat in zijn boek vier van die getrouwen aan het woord en dan krijg je natuurlijk de mooiste verhalen. Jan Plat, Jan Stuuat, Jopie Prijt en Lammert Meijerhof vertellen over hun avonturen onderweg, over die keer toen een auto bijna in het Winschoterdiep dook, over Harm Greven die bij het lossen zijn vinger verloor en over Hendrik van der Laan die in een boerenschuur nodig moest pissen waarop de boer kwaad werd maar Hendrik zei: „Boer, dien hengste stait toch ook in t schure te pissen, of nait.”

Friedrich verluichtigt zijn boek met vele kleurenfoto's en oude artikelen uit kranten. Het boek ziet er sowieso kleurig uit en wordt vandaag aangeboden aan Klein Drenth, de harde werker van het eerste uur. De personeelsleden krijgen een exemplaar, relaties van het bedrijf ook. Zij, die dit boeiende stukje economische geschiedenis van het Oldambt wensen te bezitten, moeten dus andere wegen kiezen dan diegene die naar de boekhandel leiden.

991.9.01